

[A. M. Hansen.]

stort Vælgerflertal ved Folkeafstemningen gav sit Ja til den nye Grundlov. Ca. 970 000 Ja-Stemmer mod ca. 85 000 Nej-Stemmer. Det ærede Medlem Hr. Brorsen hoverede over dette Resultat, som det ærede Medlem betegnede som et Nederlag. Men tager vi i Betragtning den Kendsgerning, at over 20 pCt. af de valgberettigede altid undlader at afgive deres Stemme, naar der er Valg, og at Vælgernes Deltagelse i en Folkeafstemning maa regnes at være svagere end ved et Folketingsvalg, saa kan det ikke bestrides, at de ca. 970 000 Ja-Stemmer repræsenterer et betydeligt Vælgerflertal for Grundloven. Se f. Eks. paa Tallene fra Folketingsvalget den 3. April, hvor det samlede Stemmetal udgjorde ca. 170 000. Lægger man dette Stemmetal til Grund for Folkeafstemningen, giver det Ja-Stemmerne en Overvægt over for alle de andre paa ca. 240 000 Stemmer. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har derfor ganske Uret, naar han vil hævde, at Afstemningen viser, at Vælgerbefolkningen ingen Interesse har vist over for den nye Grundlov. Nej, det Afstemningen viste, var, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte den 23. Maj, da Resultatet forelaa, nemlig: 45 pCt.-Regelen er altsaa for svær. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller heri. Vort Parti har altid været Modstander af denne Bestemmelse og har ogsaa paa rette Tid og Sted arbejdet ivrigt for at faa den ændret. Hidtil er det ikke lykkedes, men jeg skulde tro, at der ud fra de Erfaringer, der nu er gjort, let vil kunne opnaas stor Tilslutning til, at denne urimelige Bestemmelse fjernes, naar der næste Gang skal gøres Forsøg paa at ændre Grundloven.

Til min store Forundring hørte jeg, at det ærede Medlem Hr. Brorsen hævdede, at 45 pCt.-Bestemmelsen var et rimeligt Krav over for en Grundlovsændring. Det gjorde det ærede Medlem i samme Aanddrag, som han nævnte Resultatet af Folkeafstemningen i 1920, hvor der netop var en stor Sag at samles om, og hvor Resultatet, som det ærede Medlem ved, kun blev 47 pCt. Jeg tror ikke, det vil være muligt for Venstre at følge sin Formand i hans Standpunkt her og fastholde, at Bestemmelsen om de 45 pCt. er rimelig.

Naar der nu har lydt enkelte Røster fra Venstre om, at Folkeafstemningen viser, at Regeringen ikke har sit parlamentariske Flertal i Orden, saa maa jeg sige, at man er helt ude i det meningsløse. Jeg troede dog ellers, at man fra alle Sider havde erkendt, at Folkeafstemningens Idé er,

at der stemmes om en Sag, og at hver enkelt Vælger, uanset Partihensyn, her skal kunne tage Stilling til den foreliggende konkrete Sag. Derfor kan en Folkeafstemning selvsagt ikke drage parlamentariske Følger efter sig. Derom har det konservative Partis Hovedorgan „Nationaltidende“ udtrykt sin Mening i følgende Sætninger, som jeg for min Del ganske kan tiltræde, og som jeg beder Formanden om Tilladelse til at citere. Bladet siger herom følgende:

„Det er imod Folkeafstemningens Idé, at en tabt Afstemning drager parlamentariske Konsekvenser efter sig. Ved Folkeafstemningen tages tværtimod en enkelt Sag purt og rent ud af det politiske Spil og forelægges Vælgerne til direkte Afgørelse, uden at Ministerstorm, Kabinetsspørgsmaal og andre parlamentariske Rariteter kommer i Betragtning.“

Just saadan ligger Sagen ogsaa efter min Mening. Ved Folketingsvalget den 3. April blev der fra et stort Vælgerflertal givet Tilslutning til saavel Regeringens almindelige Politik som til dens Grundlovs-politik, idet de to Regeringspartier tilsammen fik ca. 82 000 Stemmer mere end alle de andre Partier tilsammen. Ligesom Regeringen har et Flertal i Befolkningen, saaledes har den ogsaa sit Flertal i Orden ikke alene i dette høje Ting, men ogsaa i Lands-tinget, saa selv om det nu maa beklages, at den nye Grundlov er faldet, maa det erkendes, at der herved intet er sket, der kan anfægte Regeringens parlamentariske Grundlag.

Der er i den Henseende intet ændret i det Billede, som det ærede Medlem Hr. Krag oprullede her i Tinget i en Tale, han holdt for fire Maaneder siden, hvori han pegede paa, at den stærkeste Argumentation, som man i en svær Tid, i en af Uvejrsskyer præget Tid kan fremføre over for Vælgerne, er, at man kan sige: Her staar en samlet Blok, som kan føre Styret, og styres skal der, og alt det andet er en forvirret Flok. Dette Billede er jo et rigtigt Billede af dette Ting endnu i Dag. Heri har Vælgerne den 3. April givet det ærede Medlem Hr. Krag saa fuldkommen Ret; de gav klart til Kende, ikke alene at styres skulde der, men ogsaa at Styret fortsat skulde øves af de Partier og den Regering, som havde vist, at den kunde styre.

Det har vist sig i disse Aar, at der kan skabes den fornødne Fasthed og Ro, og de Vælgere, der for to Maaneder siden fornyede Regeringens Flertal, er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Landets Ledelse fortsat ligger i de rette Hænder, og at Opgaverne bedst